

Miquel Riera registra la llum entre cel i terra

El periodista exposa a Torroella les fotografies que ha fet els dos anys de pandèmia des de la terrassa de casa

Des d'una terrassa, sense moure't de casa, a vegades tens una noció precisa de la vastitud del món. El periodista Miquel Riera, cap de Cultura d'El Punt Avui durant molts anys i director adjunt fins a la seva recent jubilació, té un mirador privilegiat a la seva, dalt de Montjuïc, a Girona, des d'on, en dies clars, distingeix des del Canigó fins al Montseny, amb el Far i les Guilleries al davant, en una vista de 180 graus que sovint li regala també la intuïció de la Via Augusta perdent-se en la llunyania. Hi va haver un dia que va agafar la càmera, aficionat com és des de sempre a la fotografia, i va capturar aquell paisatge que veia, oferint-se com si res a la porta de casa, i després ja no va poder parar, fins que durant el confinament de la primavera del 2020 per la pandèmia ja va ser, més que un entreteniment, una necessitat. Del centenar de fotografies que ha obtingut els últims dos anys, n'ha seleccionat una trentena per a l'exposició Entre el cel i la terra, que inaugura avui (18.30 h) al seu poble natal dins el cicle organitzat per Foto Torroella a l'Auditori del Museu de la Mediterrània, presentat pel cineasta Antoni Martí, amb qui va col·laborar entre 1983 i 1987. Només una fotografia escapa del marc cronològic: la d'un avió travessant una tempesta després que el conseller de Medi Ambient, Francesc Baltasar, peregrinés a Montserrat per demanar a la Moreneta la fi de la greu sequera del 2008, que va tenir per efecte miraculós un mes seguit de pluges.

Són fotografies de paisatge, sí, però sobretot d'atmosferes, de les inacabables gradacions de llum, humitat i penombra damunt una mateixa panoràmica. "A vegades et lledes i el cel és del tot anodí, però d'altres comencen amb una tempesta que s'infla o una que es desfà, i tot canvia", diu Miquel Riera, que sent predilecció per la primera hora del dia ("si fa sol, tot el Pirineu és rosat") o les del capvespre ("l'hora màgica"), quan els contrastos de llum i color s'intensifiquen.

Tot i que considera que el seu és un treball de documentalista i no pas de fotògraf artístic, aconsegueix imatges d'una gran força plàstica i amb molt poca manipulació: "Pots fer meravelles amb determinats programes, però procuro no abusar-ne gaire", explica el periodista, que fa servir tota classe de càmeres, des d'una Sony semiprofessional fins al mòbil, encara que remarca la importància del teleobjectiu "per buscar el contrast". Des de les seves primeres fotografies, quan no pretenia altra cosa que "agafar el gran angular per dibuixar una ratlla de paisatge" del seu estimat Empordà, tan propens a una horitzontalitat esbojarrada pels núvols de la tramuntana, fins a la sèrie que exposa tot aquest mes al Museu de la Mediterrània, hi ha la mateixa distància que separa un home jove d'un altre que ja ha viscut prou perquè la seva mirada tingui també una altra llum.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 08-01-2022, Pàgina 24

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2081554-miquel-riera-registra-la-llum-entre-cel-i-terra.html>